

Tích truyện Pháp cú - Phẩm 3 (Phần 9/9)

ISSN: 2734-9195 14:42 17/04/2024

Tập "Tích truyện Pháp cú" này được dịch theo bản Anh ngữ "Buddhist Legends" của học giả Eugène Watson Burlingame.

Tích truyện Pháp cú - Phẩm 3 (Phần 9/9)

Tập "Tích truyện Pháp cú" này được dịch theo bản Anh ngữ "Buddhist Legends" của học giả Eugène Watson Burlingame. Nhà học giả này đã căn cứ trên nguyên tác Pháp Cú Sớ Giải (Dhammapada Commentary) bằng tiếng Pàli.

Tích truyện Pháp cú - Phẩm 3 (Phần 9/9)

9. Vừa Là Cha Vừa Là Mẹ

Điều mẹ cha, bà con...

Thế Tôn dạy câu trên khi ngài ngụ tại Kỳ viên trong Thành Xá-vệ, cho vị chương khố, tức trưởng lão Soreyya. Chuyện bắt đầu tại thành Soreyya và kết thúc ở Xá-vệ.

Khi bậc Chánh Đẳng Giác ngụ tại Xá-vệ, thì ở thành Soreyya con của vị chương khố tên Soreyya, ngồi trên xe kiệu với một người bạn thân và dám tùy tùng đông đảo, ra ngoài thành đi tắm. Họ gặp trưởng lão Đại ca-chiên-diên đang đắp đại y trước khi vào thành khất thực.

Thân thể vàng óng của trưởng lão đập vào mắt Soreyya khiến anh không khỏi buột miệng: "Ồ! phải chi Trưởng lão này là vợ ta! Hoặc giả vợ ta có nước da được như thế!" Ý muốn vừa dấy khởi thì anh biến thành đàn bà. Bối rối và hổ thẹn, anh bước xuống xe và vụt bỏ chạy.

Những người đi theo không biết việc gì xảy ra nhao nhao lên:

- Thế nghĩa là gì? Thế nghĩa là gì?

Soreyya mang thân phụ nữ bỏ đi về phía Takkasilà. Người bạn chung xe kiếm anh khắp nơi không thấy. Tắm xong mọi người về nhà. Họ lắp bắp trả lời với cha mẹ anh là anh đã về trước. Đến phiên cha mẹ anh đi tìm khắp nơi vẫn không thấy, hai ông bà khóc lóc than van; cuối cùng cho là anh đã chết, họ làm đám tang.

Soreyya, bấy giờ là phụ nữ gặp đoàn thương buôn cùng hướng về Takkasilà, bèn theo sát xe ông trưởng đoàn. Trong đoàn chú ý đến cô, và thắc mắc không biết cô là con cái nhà ai. Cô bảo họ cứ đi xe còn cô đi bộ theo. Đi hết một đoạn đường dài, cô lo lót họ với chiếc nhẫn làm quà để xin một chỗ ngồi trên xe. Họ nghĩ, đến con trai chưởng khố thành Xá-vệ chưa có vợ, và muốn làm mai cho cô, mong được quà cáp hậu hỷ. Thấy cô hợp tuổi mình và quá đẹp, anh ta bằng lòng cưới cô.

(Ai cũng phải trải qua thân phận khi làm đàn ông, khi làm đàn bà. Như ngài Anan, người đầy đủ đức tính toán hảo trong trăm ngàn kiếp, và là một Đại đệ tử, đã từng là thợ rèn ở một kiếp trong vòng luân hồi, phạm tội với vợ người khác bị đọa địa ngục, và sau đó vì quả báo của hành động xấu chưa hết, Ngài phải trải qua mười bốn kiếp làm vợ người khác cộng thêm bảy kiếp nữa mới dứt nghiệp. Mặt khác, không muốn làm đàn bà nữa, và lập nghiệp được tái sinh làm đàn ông, sẽ được như ý. Ngoài ra, những đàn bà vợ cư xử tốt với chồng sẽ tái sinh làm đàn ông. Nhưng Soreyya đã đại đột mơ tưởng tới. Trưởng lão, nên ngay trong kiếp này đã biến thành đàn bà).

Cô Soreyya có thai và sau mười tháng sanh một bé trai. Khi đứa bé chập chững biết đi thì cô sanh đứa thứ hai. Như thế Soreyya trước là cha hai đứa con sanh ở thành Soreyya, nay là mẹ hai đứa nữa sanh ở thành Takkasilà, tất cả là bốn đứa.

Một hôm con vị chưởng khố, bạn đồng hành khi xưa của Soreyya, rời thành Soreyya với năm trăm xe đi đến thành Takkasilà. Lúc đó cô Soreyya đứng nơi cửa sổ trên lầu cao nhất trong lầu đài nhìn xuống đường nhận ra anh bạn, liền sai tỳ nữ mời vào căn phòng lớn, tiếp đãi kính trọng như thường lệ.

Khách nói với chủ nhà:

- Thưa bà, tôi chưa hề biết bà nhưng bà đón tiếp tôi quá tốt. Bà biết tôi sao?

Chủ nhà từ tốn:

- Phải ông ạ. Tôi biết ông rất rõ. ông không còn ở trong thành Soreyya à?

- Vàng, thưa bà.

Và bà chủ nhà hỏi thăm sức khỏe cha mẹ vợ con mình lúc trước. Khách trả lời tất cả đều khỏe và chất vấn tiếp:

- Bà biết họ à?

- Vàng ông ạ, tôi biết họ rất rành. Và này ông, họ có một anh con trai, hiện nay không biết ở đâu?

Khách buồn bã kể lại chuyện đau lòng năm xưa, chủ thú thật:

- Này ông, chính tôi là anh ta đấy!

- Thôi đi bà! Bà nói gì lạ thế? Anh ta là bạn thân của tôi, anh ta như một thiên thần trẻ trung, là một người đàn ông.

- Ấy thế đó! Nhưng tôi lại chính là anh ta đấy, hoàn toàn đúng như thế.

- Thế là thế nào?

- Ngày đó, ông có nhớ là đã trong thấy Trưởng Lão Đại ca-Chiên-diên không?

- Vàng, tôi nhớ là có gặp Ngài.

- Bỗng dưng lúc đó tôi chợt nghĩ phải chi Trưởng lão là vợ mình hoặc vợ mình có được nước da như Trưởng lão. Tức khắc tôi biến thành đàn bà. Tôi liền bỏ chạy một mạch đến xứ này.

- Ô thật là tai hại! Tại sao anh không nói với tôi? Mà anh đã sám hối không?

- Ngài đang ở gần đây, ngay trong thành này.

- Ngài đến đây ư? Tôi muốn cúng dường vật thực cho Trưởng lão.

- Tốt lắm, hãy chuẩn bị đầy đủ. Tôi sẽ thuyết phục Trưởng lão tha lỗi cho anh.

Rồi người bạn ngày xưa của Soreyya đến chỗ Trưởng lão, đánh lễ Ngài, cung kính ngồi một bên xin Trưởng lão nhận lời cúng dường ngày mai. Ngài nhận lời. Sáng hôm sau Ngài đến đứng trước cửa nhà. Con của chương khố dâng Ngài chỗ ngồi và những thức ăn chọn lọc. Rồi ông dẫn người đàn bà đến phủ phục dưới chân Ngài kể lại tự sự và xin được tha thứ.

Trưởng lão hoan hỷ:

- Tốt lắm, hãy đứng lên. Ta tha thứ cho bà.

Trưởng lão vừa dứt câu, Soreyya lập tức biến trở lại thành đàn ông. Người chồng cũ của Soreyya trấn an anh:

- Bạn thân! Vì anh đã là mẹ trong khi tôi là cha của hai đứa bé này. Chúng thật sự là con của cả hai chúng ta. Vậy chúng ta vẫn tiếp tục sống lại đây. Đừng khó chịu.

Soreyya:

- Nay bạn, tôi trải qua hai lần chuyển hóa trong một đời người. Trước tiên tôi là đàn ông, biến thành phụ nữ giờ trở lại làm đàn ông. Ban đầu tôi là cha của hai đứa bé, mới đây là mẹ của hai đứa nữa. Bạn đừng nghĩ rằng sau khi đã trải qua hai lần chuyển hóa trong một kiếp sống, tôi bằng lòng sống đời tại gia nữa. Tôi sẽ đi tu theo Trưởng lão của tôi. Bốn phận của bạn là nuôi dưỡng hai đứa bé này. Chớ xao lãng.

Nói xong Soreyya hôn hai đứa con, ôm vào lòng và trao lại cho người cha, bước ra khỏi nhà, và trở thành tu sĩ theo Trưởng Lão. Trưởng lão thuận cho anh vào Tăng đoàn, nhận cho anh làm tròn bốn phận, dẫn anh cùng về thành Xá-vệ. Và anh trở thành Trưởng lão Soreyya.

Dân cư trong xứ nghe chuyện rất xúc động và xôn xao, đến hỏi Trưởng lão Soreyya có thật như thế không, và tình cảm dành cho hai đứa con nào mạnh hơn. Trưởng lão trả lời thương hai đứa gọi bằng mẹ hơn. Xong trưởng lão rút lui khỏi đám đông.

Khi ngồi thì ngồi một mình, khi đứng thì đứng một mình. Sống độc cư như thế, Ngài quán chiếu về sự hoại diệt, và chúng A-la-hán cùng những thần thông. Kể từ đó có ai hỏi Ngài thương hai đứa bé nào hơn thì Ngài trả lời rằng không đặt tình cảm lên đứa nào cả. Các Tỳ-kheo nghe vậy cho là Ngài nói dối, và thưa chuyện đến Phật.

Phật trả lời:

- Các Tỳ-kheo! Đệ tử ta không nói dối. Tâm đệ tử Ta hoàn toàn chất trực từ khi ông ta thấy đạo. Không có cha mẹ nào có thể mang đến lợi lạc cho mình mà chỉ có tâm hướng về chánh đạo làm được điều tốt đẹp.

Nói xong Phật nói Pháp Cú:

(43) Điều mẹ cha, bà con,

Không có thể làm được,

Tâm hướng chính làm được,

Làm được tốt đẹp hơn.

*

- *Hết Phẩm 3* -

Nguồn: “Tích Truyện Pháp Cú” được Thiền viện Viên Chiếu dịch theo bản Anh ngữ “Buddhist Legends” của học giả Eugène Watson Burlingame.